

عنوان مقاله:

تاثیر روانشناسی مثبت نگر بر تاب آوری و خلق و منش در کودکان دختر دبستانی

محل انتشار:

دومین کنگره تازه یافته ها در حوزه خانواده، بهداشت روان، اختلالات، پیشگیری و آموزش (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مریم طهرانی زاده - دانشگاه پیام نور، دانشکده روانشناسی، ایران

پروانه خلیل زاده - کارشناسی ارشد، روانشناسی عمومی، دانشگاه پیام نور، کرج، ایران

مریم نصیری - کارشناسی ارشد، روانشناسی عمومی، دانشگاه پیام نور، کرج، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر روانشناسی مثبت نگر بر تابآوری و خلق و منش انجام شده است. نوع پژوهش از نظرهدف، کاربردی و از نظر روش، آزمایشی طرح پیش آزمون- پس آزمون است. جامعه آماری پژوهش کلیه دانش آموزان دخترپایه پنجم و ششم ابتدایی شهرستان هشتگرد بوده که با روش خوشه ای تعداد 50 نفر در دو گروه آزمایش و گواه به عنواننمونه انتخاب شدند و آموزشهای روانشناسی مثبت نگر بر اساس پروتکل درمانی سیگمن (2009) در 8 جلسه بر روی گروهآزمایش اجرا شد. ابزار جمعآوری اطلاعات شامل پرسشنامه تابآوری کونور و دیویدسون (2003) و پرسشنامه خلق و منشکلونینگر (1996) بوده است. نتایج تحلیل داده ها با استفاده از آزمون t مستقل نشان داد که آموزش های روانشناسی مثبتنگر بر روی تاب آوری و خلق و منش دانش آموزان دبستانی هشتگرد تاثیر معناداری ($p > 0/005$) داشت.

کلمات کلیدی:

تاب آوری، خلق و منش، روانشناسی مثبت نگر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1038126>

